

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu** – Jacka Derdy

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 maja 2019 r.

sprawy **skazanego P. W.** (P. W.) s. E. i A. z domu M., ur. (...) w K.

na skutek wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania w części i przekazania sprawy według właściwości

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 a contrario k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 569 § 1 i 2 k.p.k. **umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego P. W. wyroku łącznego** obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 4 kwietnia 2005 r. sygn. akt VI K 746/04, Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 9 maja 2006 r. sygn. akt VI K 136/06, Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 25 stycznia 2007 r. sygn. akt VI K 765/06, Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 kwietnia 2010 r. sygn. akt III K 326/09 - **z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego;**

2. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) **stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku P. W. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części**, tj. odnośnie wyroków: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 16 maja 2016 r. sygn. akt VIII K 641/15, Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 10 kwietnia 2017 r. sygn. akt II K 327/17, Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 16 stycznia 2017 r. sygn. akt IV K 597/16 i **przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie** jako rzeczowo i miejscowo właściwemu;

3. na podstawie § 4 ust. 3, § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata G. J. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji;

4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego zgodnie z punktem 1 sentencji, w tym z tytułu obrony z urzędu i kosztami tymi w całości obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany P. W. złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku łącznego, obejmującego prawomocne skazania w sprawach Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie o sygn. akt IV K 597/16 oraz VIII K 641/15. Wniosek skazany złożył w dniu 26 września 2018r. do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie.

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2019 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie III Wydział Karny stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Poznaniu jako właściwego do rozpoznania sprawy (akta wpłynęły do tut. Sadu w dniu 04.04.2019r.).

Działając na podstawie art. 570 k.p.k. z urzędu Sąd Okręgowy ustalił w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, że P. W. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 4 kwietnia 2005 r. – sygn. akt VI K 746/04** za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione w dniu 10/11 sierpnia 2004 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat i oddano pod dozór kuratora, przy czym postanowieniem z dnia 14 lutego 2008 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i kara ta została wykonana w całości w dniu 13.01.2010r.;

2. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 9 maja 2006 r. – sygn. akt VI K 136/06** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 16 listopada 2005r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. popełnione w dniu 16 listopada 2005r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 17 listopada 2005 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; przy czym w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczono łączną karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat i oddano pod dozór kuratora, przy czym postanowieniem z dnia 10 grudnia 2007 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i kara ta została wykonana w całości w dniu 13.04.2011r.;

3. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 25 stycznia 2007 r. – sygn. akt VI K 765/06** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 18 września 2006 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat i oddano pod dozór kuratora, przy czym postanowieniem z dnia 24 marca 2009 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i kara ta została wykonana w całości w dniu 28.07.2011r.;

4. wyrokiem **Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 kwietnia 2010 r. – sygn. akt III K 326/09** za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2009 r. na karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i kara ta została wykonana w całości w dniu 13.11.2014r.;

5. wyrokiem **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 16 maja 2016 r. – sygn. akt VIII K 641/15** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 4 października 2015r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, która została wykonana w całości w dniu 29.08.2016r. oraz karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania 20 godzin miesięcznie pracy na cele społeczne, przy czym postanowieniem z dnia 30 grudnia 2016 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 miesięcy i kara ta nie została wykonana (skazany ma ją odbywać w okresie od 09.12.2020r. do 09.03.2021r.), ;

6. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 10 kwietnia 2014 r. – sygn. akt II K 327/17** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 7 marca 2016 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł, przy czym postanowieniem z dnia 31 stycznia 2018 r. karę grzywny zamieniono na 10 miesięcy po 20 godzin miesięcznie prac społecznie użytecznych i kara ta nie została wykonana w całości;

7. wyrokiem **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 16 stycznia 2017 r.** – **sygn. akt IV K 597/16** za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 12 maja 2016r. na karę 3 lat pozbawienia wolności i kara ta nie została wykonana w całości (skazany odbywa w/w karę od dnia 08.03.2018r. do dnia 09.12.2020r.).

Z informacji o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego, a także z opinii o skazanym wynika, że P. W. nie został prawomocnie skazany innymi wyrokami, niż wymienione powyżej, poza tym żaden z wymienionych wyroków nie uległ uchyleniu lub zmianie. Po wejściu w życie 1 lipca 2015r. zmiany przepisów kodeksu karnego, w tym dotyczących kary łącznej, zapadły wobec skazanego zatem trzy wyroki skazujące tj. w sprawie VIII K 641/15, II K 327/17 i IV K 597/16.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy **art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396)** uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączały stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, **chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.** Oznacza to, że przepisy art. 85 i następnego k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego P. W. ponieważ trzy wyroki skazujące Sądów Rejonowych, tj. w sprawach VIII K 641/15, II K 327/17 i IV K 597/16 zapadły wobec skazanego już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można stosować się przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, tj. obowiązującym od 1 lipca 2015r.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, czy też według art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.), sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za w/w przestępstwa, z ograniczeniem wynikającym z art. 85 § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.

Rozważając dopuszczalność wydania wyroku łącznego wobec skazanego P. W., obejmującego prawomocnie orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności wyrokami wymienionymi wyżej w punktach od 1 do 4, Sąd stwierdził, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone w/w wyrokami, w tym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 326/09, i to zarówno brak jest warunków do wydania wyroku łącznego obejmującego w/w skazania (opisane wyżej w pkt od 1 do 4) według przepisów art. 85 k.k. i nast. w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r., jak i według przepisów art. 85 k.k. i nast. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. Wynika to z faktu, że jeżeli rozważamy dopuszczalność wydania wyroku łącznego - obejmującego prawomocne skazania opisane wyżej w pkt od 1 do 4, w tym jedyny wyrok, jaki zapadł wobec P. W. wydany przez Sąd Okręgowy jako Sąd I instancji tj. w sprawie III K 326/09 - według warunków z art. 85 k.k. w starym brzmieniu, to zważyć należy, iż brak ku temu warunków. Pierwszy chronologicznie wyrok jaki zapadł wobec skazanego to wyrok Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 4 kwietnia 2005r. sygn.. akt VI K 746/04, jednak przestępstwa osadzone kolejnymi chronologicznie wyrokami, opisanymi w pkt od 2 do 4, zostały popełnione już po wydaniu tego pierwszego wyroku. Przestępstwa osadzone wyrokami opisanymi w pkt 3 i 4 zostały popełnione także po wydaniu wyroku w

sprawie VI K 136/06, zatem brak warunków z art. 85 k.k. (w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r.) do wydania wyroku łącznego obejmującego prawomocne skazania opisane wyżej w pkt od 1 do 4. Zachodzi zatem negatywna przesłanka postępowania w zakresie wydania wyroku łącznego, obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 326/09, zarówno według „starych” przepisów art. 85 i nast. k.k., a to z uwagi na datę popełnienia przestępstw osądzonych wyrokami wydanymi po wydaniu wyroku III K 326/09, tj. opisanymi wyżej w pkt od 5 do 7, jak również według przepisów art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r., ponieważ wszystkie kary orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi wyżej w pkt od 1 do 4 zostały w całości wykonane i nie został spełniony warunek z art. 85 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. Zatem nawet gdyby rozważać dopuszczalność wydania wyroku łącznego, obejmującego prawomocne skazanie w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 326/09, według przepisów Rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r., co w niniejszej sprawie było dopuszczalne, gdyż po wejściu w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) zapadły wobec P. W. trzy prawomocne skazania (opisane wyżej w pkt od 5 do 7), to i tak należało w tym zakresie, tj. odnośnie prawomocnie orzeczonych kar w sprawach opisanych wyżej w pkt od 1 do 4, umorzyć postępowanie, ponieważ wszystkie kary wymierzone w tych sprawach, zostały wykonane w całości, co według nowych przepisów art. 85 § 2 k.k. stanowi negatywną przesłankę wydania wyroku łącznego. Należało zatem umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego P. W., obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 4 kwietnia 2005 r. sygn. akt VI K 746/04, Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 9 maja 2006 r. sygn. akt VI K 136/06, Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 25 stycznia 2007 r. sygn. akt VI K 765/06, Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 kwietnia 2010 r. sygn. akt III K 326/09 - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego - zarówno według przepisów art. 85 i nast. k.k. w starym brzmieniu, jak i według przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 a contrario k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 569 § 1 i 2 k.p.k. umorzył w części postępowanie o wydanie wobec skazanego P. W. wyroku łącznego tj. obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 4 kwietnia 2005 r. sygn. akt VI K 746/04, Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 9 maja 2006 r. sygn. akt VI K 136/06, Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 25 stycznia 2007 r. sygn. akt VI K 765/06, Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 kwietnia 2010 r. sygn. akt III K 326/09 - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego.

W postanowieniu - w związku z umorzeniem postępowania o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazanie w sprawie Sądu Okręgowego na podstawie § 17 ust. 5 w zw. z § 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r. poz.18) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata G. J. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu. W związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego i kosztami tymi w całości obciążono Skarb Państwa.

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z art. 570 k.p.k. Sąd ma obowiązek wydać wyrok łączny również z urzędu w przypadku wystąpienia warunków z art. 85 k.k. w związku z art. 569 § 1 k.p.k. i nie jest ograniczony wnioskiem skazanego w tym przedmiocie. Ponadto właściwy Sąd bada, czy zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego w myśl art. 575 k.p.k.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się, „jeżeli sąd wyższego rzędu stwierdzi na rozprawie, że wyrok tego sądu nie spełnia warunków do orzeczenia kary łącznej z innymi karami orzeczonymi wyrokami sądów niższego rzędu, ale spełniają te warunki poszczególne wyroki sądów niższego rzędu, to co do nich powinien wydać wyrok łączny, natomiast w zakresie wyroków niespełniających warunków do orzeczenia kary łącznej, powinien postępowanie umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k.. (...) Inaczej zatem właściwość rzeczowa do wydania wyroku łącznego przez sąd wyższego rzędu może się kształtować w sytuacji, gdy w ramach przygotowania do rozprawy (art. 339 § 3 k.p.k.) sąd ten stwierdzi brak warunków do połączenia swojego wyroku z wyrokami

sądów niższego rzędu i w konsekwencji przekaże sprawę sądowi niższego rzędu, a inaczej kiedy ten brak warunków stwierdzony zostanie na rozprawie (...). Każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego zobowiązany jest, na podstawie art. 572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Rzecz jasna, jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do "połączenia" wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeśli nastąpi to w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art. 35 § 1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego (choćby miało to nastąpić w jednym postanowieniu). Postanowienie o przekazaniu sprawy sądowi niższego rzędu, w omawianym układzie procesowym, jest wszak wyłącznie następstwem uznania, że wyrok sądu wyższego rzędu nie spełnia warunków do objęcia go wyrokiem łącznym z wyrokami sądów niższego rzędu, a procesowym tego wyrazem jest umorzenie postępowania w tym zakresie" (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006r. I KZP 32/06, OSNKW 2007/1/3 LEX nr 214181).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, iż Sąd Okręgowy, umarzając w części postępowanie o wydanie wyroku łącznego tj. m.in. w odniesieniu do wyroku jaki zapadł wobec skazanego P. W. przed Sądem Okręgowym jako sądem I instancji z wyrokami sądów niższego rzędu, w ramach czynności wstępnych w toku przygotowania do rozprawy na podstawie art. 339 § 3 k.p.k., władny był w związku z tym w trybie art. 35 § 1 k.p.k. badać swą właściwość rzeczową do rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy do wydania wyroku łącznego, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej wyrokami różnych sądów lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. Sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. W wyniku umorzenia, jak w punkcie 1 sentencji niniejszego postanowienia, postępowania o wydanie wobec skazanego P. W. wyroku łącznego obejmującego prawomocne wyroki: Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 4 kwietnia 2005 r. sygn. akt VI K 746/04, Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 9 maja 2006 r. sygn. akt VI K 136/06, Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 25 stycznia 2007 r. sygn. akt VI K 765/06, Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 kwietnia 2010 r. sygn. akt III K 326/09 - a to z powodu braku warunków do wydania wyroku łącznego, zarówno według starych, jak i według nowych przepisów art. 85 i nast. k.k., Sąd z urzędu stwierdził swą niewłaściwość rzeczową do wydania wyroku łącznego obejmującego kolejne opisane wyżej w pkt od 5 do 7 prawomocne wyroki skazujące P. W. wydane wobec niego przez Sądy Rejonowe, co do których zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego według zasad wynikających z art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw. Wstępna analiza tych podlegających łączeniu skazań opisanych w pkt od 5 do 7 wskazuje, iż według zasad wynikających z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. łączeniu w wyroku łącznym podlegają nie wykonane dotąd w całości kary orzeczone w sprawach VIII K 641/15 (kara ograniczenia wolności) i IV K 597/16 (kara pozbawienia wolności).

Ponieważ z karty karnej dotyczącej skazanego i danych zebranych przez Sąd w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego wynika, że ostatni z tych wyroków skazujących na kary podlegające łączeniu (kara ograniczenia wolności orzeczona w sprawie VIII K 641/15 i kara pozbawienia wolności orzeczona w sprawie IV K 597/16), został wydany w stosunku do skazanego P. W. przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w sprawie sygn. akt IV K 597/16 w dniu 16.01.2017r., to właściwy do wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanego P. W. obejmującego prawomocne skazania wyrokami Sądów Rejonowych opisanymi wyżej w pkt 5 i 7 zgodnie z regulacją art. 569 § 1 k.p.k. jest Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie (kara grzywny orzeczona wyrokiem Sadu Rejonowego w Chrzanowie sygn.. akt II K 327/17 nie podlega łączeniu z karami orzeczonymi w sprawach VIII K 641/15 i IV K 597/16) jako sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący orzekający kary podlegające łączeniu.

Mając powyższe na uwadze należało na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) orzec, jak w punkcie 2 sentencji, stwierdzając swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku P. W. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części, tj. odnośnie wyroków: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 16 maja 2016 r. sygn. akt VIII K 641/15, Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 10 kwietnia 2017 r. sygn. akt II K 327/17, Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 16 stycznia 2017 r. sygn. akt IV K 597/16 i przekazując sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz